

„IV. Realizacja przedmiotowej inwestycji wymaga przejścia przez tereny wód płynących w związku z przebudową przepustu i drogi (działka nr 56 i 526 z obrębu Uniemyśl), przebudową obiektu mostowego na rzece Gunica (działka nr 757 z obrębu Police 3), oraz pracami związanymi z wykonaniem obiektu mostowego (działka nr 122 z obrębu Police 7).

Zgodnie z art. 20a ustawy z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych, w przypadku gdy inwestycja drogowa wymaga przejścia przez tereny wód płynących bądź tereny linii kolejowej, właściwy zarządca drogi jest uprawniony do nieodpłatnego zajęcia tego terenu na czas realizacji tej inwestycji. Właściwy zarządca drogi nie później niż w terminie 30 dni przed planowanym zajęciem terenu, o którym mowa w ust. 1, uzgadnia w drodze pisemnego porozumienia z zarządcą infrastruktury kolejowej lub z odpowiednimi organami, o których mowa w art. 11 ust. 1 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. - Prawo wodne, zakres, warunki i termin zajęcia tego terenu.

W przypadku gdy decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej został nadany rygor natychmiastowej wykonalności, porozumienie, o którym mowa w ust. 2, zawiera się niezwłocznie. Za szkody powstałe w wyniku działań, o których mowa w ust. 1, przysługuje odszkodowanie ustalane na zasadach wynikających z Kodeksu cywilnego. Do zapłaty odszkodowania, o którym mowa w ust. 4, jest obowiązany właściwy zarządca drogi.”

XVIII. Uchylam w sentencji zaskarżonej decyzji, znajdujący się na stronie 21, zapis:

„I. Ogólna charakterystyka inwestycji”

i orzekam w tym zakresie poprzez ustalenie, w miejsce uchylecia, nowego zapisu:

„V. Ogólna charakterystyka inwestycji”.

XIX. Uchylam w sentencji zaskarżonej decyzji, znajdujący się na stronie 22, zapis:

„II. Wymagania dotyczące powiązania drogi z innymi drogami publicznymi, z określeniem ich kategorii”

i orzekam w tym zakresie poprzez ustalenie, w miejsce uchylecia, nowego zapisu:

„VI. Wymagania dotyczące powiązania drogi z innymi drogami publicznymi, z określeniem ich kategorii”.

XX. Uchylam w sentencji zaskarżonej decyzji, znajdujący się na stronie 22, zapis:

„IV. Warunki wynikające z potrzeb ochrony środowiska”

i orzekam w tym zakresie poprzez ustalenie, w miejsce uchylecia, nowego zapisu:

„VII. Warunki wynikające z potrzeb ochrony środowiska”.

XXI. Uchylam w sentencji zaskarżonej decyzji, znajdujący się na stronie 23, zapis:

„V. Warunki wynikające z potrzeb ochrony zabytków i dóbr kultury współczesnej”

i orzekam w tym zakresie poprzez ustalenie, w miejsce uchylecia, nowego zapisu:

„VIII. Warunki wynikające z potrzeb ochrony zabytków i dóbr kultury współczesnej”.

XXII. Uchylam w sentencji zaskarżonej decyzji, znajdujący się na stronach 23 i 24, zapis stanowiący dotychczasową treść pkt VI. Wymagania dotyczące ochrony uzasadnionych interesów osób trzecich,

i orzekam w tym zakresie poprzez ustalenie, w miejsce uchylecia, nowego zapisu:

„IX. Wymagania dotyczące ochrony uzasadnionych interesów osób trzecich:

Inwestycję zaprojektowano z uwzględnieniem wszelkich warunków i norm wynikających z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane, a szczególnie zapewniających:

- dostęp do drogi publicznej,
- możliwość korzystania z urządzeń istniejącej infrastruktury technicznej,
- ochronę przed ponadnormatywnymi uciążliwościami spowodowanymi hałasem,
- ochronę przed ponadnormatywnym zanieczyszczeniem powietrza, wody i gleby.”

XXIII. Uchylam:

- w sentencji zaskarżonej decyzji, znajdujący się na stronie 24, zapis:

„zatwierdzam projekt budowlany

pn. „Przebudowa drogi wojewódzkiej nr 114 na odcinku Trzebież – Police”.

- arkusz nr 4/11 rysunku Nr 2 części rysunkowej Projektu Zagospodarowania Terenu, będącego elementem Projektu budowlanego, stanowiącego załącznik Nr 2 do zaskarżonej decyzji, w zakresie dotyczącym działki nr 37/4, z obrębu Uniemyśl, gm. Police,
- wykaz działek objętych wnioskiem o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej, będący częścią Projektu Zagospodarowania Terenu, będącego elementem Projektu budowlanego, stanowiącego załącznik Nr 2 do zaskarżonej decyzji,

i orzekam w tym zakresie poprzez:

- ustalenie w sentencji decyzji, w miejsce uchylenia, zapisu:

„X. Zatwierdzam projekt budowlany pn. „Przebudowa drogi wojewódzkiej nr 114 na odcinku Trzebież – Police”.

- zatwierdzenie, w miejsce uchylenia, arkusza zamiennego do arkusza Nr 4/11 rysunku nr 2 części rysunkowej Projektu Zagospodarowania Terenu - w zakresie dotyczącym działki nr 37/4, z obrębu Uniemyśl, gm. Police, który stanowi załącznik nr 1a do niniejszej decyzji.
- zatwierdzenie, w miejsce uchylenia, nowego wykazu działek objętych wnioskiem o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej, który stanowi załącznik nr 1b do niniejszej decyzji.

XXIV. Uchylam:

- w sentencji zaskarżonej decyzji, znajdujący się na stronie 25, zapis:

„Na podstawie art. 17 ust. 1 i 3 ustawy, na wniosek Województwa Zachodniopomorskiego

Nadaję niniejszej decyzji rygor natychmiastowej wykonalności.

W związku z nadaniem rygoru natychmiastowej wykonalności niniejsza decyzja:

- zobowiązuje do niezwłocznego wydania nieruchomości, opróżnienia lokali i innych pomieszczeń;
- uprawnia do faktycznego objęcia nieruchomości w posiadanie przez właściwego zarządcę drogi;
- uprawnia do rozpoczęcia robót budowlanych.” oraz

- w zaskarżonej decyzji, znajdujący się na stronie 29, zapis:

„4. W myśl art. 16 ust. 1 ww. ustawy niniejsza decyzja o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej określa 120-dniowy termin odpowiednio wydania nieruchomości lub wydania nieruchomości i opróżnienia lokali i innych pomieszczeń, od dnia gdy decyzja stanie się ostateczna”

i orzekam w tym zakresie poprzez ustalenie, w miejsce uchylenia, na stronie 29, nowego zapisu:

„XI. Określenie terminu wydania nieruchomości i nadanie decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności.

Działając na podstawie art. 16 ust. 2 ustawy z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych, określam termin wydania nieruchomości na 120 dzień od dnia, w którym decyzja ta stała się ostateczna.

Jednocześnie, działając na podstawie art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych, nadaję niniejszej decyzji rygor natychmiastowej wykonalności.

Wobec powyższego, decyzja niniejsza:

- zobowiązuje do niezwłocznego wydania nieruchomości,
- uprawnia do faktycznego objęcia nieruchomości w posiadanie przez właściwego zarządcę drogi,
- uprawnia do rozpoczęcia robót budowlanych."

XXV. W pozostałej części zaskarżoną decyzję utrzymuję w mocy.

UZASADNIENIE

Wnioskiem z dnia 18 lipca 2011 r. Zarząd Województwa Zachodniopomorskiego, reprezentowany przez Pana Ryszarda Kowalskiego, zwany dalej „*inwestorem*”, wystąpił do Wojewody Zachodniopomorskiego o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej: „Przebudowa drogi wojewódzkiej nr 114 na odcinku Trzebież-Police”.

W piśmie z dnia 18 lipca 2011 r., znak: DIM-II-D/220/07/2011, stanowiącym uzupełnienie ww. wniosku, *inwestor* wniósł o nadanie decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności, uzasadniając, iż nadanie tego rygoru niezbędne jest do procedury związanej z wykupem gruntów koniecznych do realizacji inwestycji i wypłaty odszkodowań. Ponadto, zdaniem *inwestora*, pozwoli to na szybsze przygotowanie i przystąpienie do realizacji inwestycji, która ma powiązanie z inwestycją polegającą na przebudowie drogi wojewódzkiej nr 114 na odcinku Trzebież – Police – od skrzyżowania z ul. Wiejską do ul. Grunwaldzkiej, a która to uzyskała już zgodę na jej realizację. Dodatkowo *inwestor* wskazał, iż w celu uzyskania dofinansowania przedmiotowej inwestycji ze środków z Unii Europejskiej konieczne jest wykazanie przygotowania jej strony formalno – prawnej.

Uznając, że zebrany w sprawie materiał dowodowy pozwala na wydanie rozstrzygnięcia, na podstawie art. 11a ust. 1 *specustawy drogowej* w związku z art. 11f ust. 1 i 2, art. 12 ust. 1 - 4, 4d, 4e, 6, art. 16, art. 17, art. 19, art. 20, art. 20a *specustawy drogowej*, art. 42 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane (Dz. U. z 2010 r. Nr 243, poz. 1623, z późn. zm.), oraz art. 104 *Kpa*, Wojewoda Zachodniopomorski wydał w dniu 16 września 2011 r. decyzję Nr 18/2011, znak: I.1.7820.50-7.11.JO, o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej: przebudowa drogi wojewódzkiej nr 114 na odcinku Trzebież-Police, zwaną dalej „*decyzją Wojewody Zachodniopomorskiego*”, oraz nadał jej rygor natychmiastowej wykonalności.

Od *decyzji Wojewody Zachodniopomorskiego* odwołanie do Ministra Infrastruktury, za pośrednictwem organu I instancji, wniosła Pani Maria Szelağ (pismo z dnia 6 października 2011 r. zostało nadane w placówce pocztowej operatora publicznego w dniu 7 października 2011 r.).

Skarżąca w odwołaniu podniosła, iż nie zgadza się na lokalizację zatoki autobusowej na należącej do niej nieruchomości, bowiem zaszkodzi to planowanej przez skarżącą przyszłej inwestycji, polegającej na budowie kiosku i wykonaniu wejść do należących do niej hal, co w opinii skarżącej, narusza jej prawa do inwestowania jako przedsiębiorcy i prawo własności. Skarżąca zarzuciła również, iż proponowana przez *inwestora* lokalizacja przystanku autobusowego, w przeciwieństwie do budowanego kilka lat wcześniej przystanku, nie została z nią uzgodniona, co jej zdaniem, wynika ze

złej woli urzędników i tworzy niepotrzebne konflikty. Skarżąca podkreśliła także, że w Uniemyślu funkcjonuje już przystanek autobusowy z zakolem, a budowa kolejnego jest niepotrzebnym wydawaniem publicznych pieniędzy. Niemniej jednak skarżąca wskazała na dwa alternatywne miejsca na lokalizację przedmiotowego przystanku.

W piśmie z dnia 28 listopada 2011 r., stanowiącym uzupełnienie przedmiotowego odwołania, skarżąca wyraziła obawę, iż parkowanie kilka razy dziennie autobusów na przedmiotowym przystanku może zagrażać należącym do niej halom. Pani Maria Szelaąg wskazała, iż miejsce to, znajdujące się na zakręcie, na skrzyżowaniu dróg, jest niebezpieczne. Dlatego też skarżąca załączyła mapę, na której zaznaczyła należące do niej hale oraz proponowane przez nią alternatywne miejsca usadowienia przystanku.

W piśmie z dnia 12 marca 2012 r. skarżąca podtrzymała swoje dotychczasowe zarzuty. Ponadto wskazała dodatkowo, iż w wyniku planowanej inwestycji nie będzie mogła wykonać planowanego dojazdu do należących do niej hal z drogi głównej. Dlatego też, w przypadku nie uwzględnienia jej żądania, wnosi o wykup należących do niej hal wraz z poboczem, bowiem stracą one dla niej wartość inwestycyjną.

W piśmie z dnia 12 września 2012 r., skarżąca dołączyła kopię decyzji Burmistrza Gminy Police z dnia 27 kwietnia 2010 r., znak: GG-AP-7430/g/16/10, zatwierdzającą podział działki o nr ewid. 111/2, obr. Uniemyśl, wraz z załącznikami mapowymi.

W piśmie z dnia 10 czerwca 2013 r. skarżąca podtrzymała przedstawione wcześniej stanowisko.

W tym miejscu zauważyć należy, iż ww. pismo z dnia 10 czerwca 2013 r. zostało podpisane również przez Pana Mieczysława Szelaęga, drugiego współwłaściciela działki nr 111/5 z obrębu Uniemyśl.

Wobec stwierdzenia braków formalnych ww. pisma z dnia 10 czerwca 2013 r., w zakresie wniesienia go przez Pana Mieczysława Szelaęga, pismem z dnia 17 czerwca 2013 r. organ odwoławczy wezwał skarżącego, w oparciu o art. 64 § 2 *Kpa*, do usunięcia braku formalnego ww. pisma, w terminie 7 dni od doręczenia tego wezwania, poprzez sprecyzowanie jego żądania, w drodze jednoznacznego określenia charakteru prawnego wniesionego podania (np. odwołanie, wniosek o stwierdzenie nieważności decyzji), ze wskazaniem przepisu lub przepisów *Kpa*, w oparciu o które żąda określonych działań od organu odwoławczego.

W piśmie z dnia 27 czerwca 2013 r. stanowiącym odpowiedź na ww. wezwanie z dnia 17 czerwca 2013 r. Pan Mieczysław Szelaąg wskazał, iż rzeczony pismo z dnia 10 czerwca 2013 r. zawiera jego stanowisko odnośnie realizacji ww. inwestycji drogowej, jednocześnie wyrażając wolę, by stanowisko to znane było organowi odwoławczemu rozpatrującemu odwołanie jego żony Pani Marii Szelaąg od *decyzji Wojewody Zachodniopomorskiego*, gdyż jako współwłaściciel działek nr 111/3 i 111/5 ma Pan prawo zająć stanowisko popierające ww. odwołanie.

Ponadto skarżący wniósł o włączenie ww. pisma z dnia 10 czerwca 2013 r. do akt postępowania odwoławczego dotyczącego *decyzji Wojewody Zachodniopomorskiego*, jako „pismo zawierające stanowisko współwłaściciela wymienionych powyżej nieruchomości”.

Wskazać również należy, iż w dniu 22 kwietnia 2013 r. do organu odwoławczego wpłynęło pismo Wojewody Zachodniopomorskiego z dnia 22 kwietnia 2013 r., znak: AP-1.7820.I.50-27.2012.JO, przekazujące pismo Pani Heleny Milewskiej-Rzaniak z dnia 11 kwietnia 2013 r. dotyczące dostępu do drogi publicznej dla działki o nr ewid. 660/1 w związku z realizacją przedmiotowej inwestycji drogowej.

W piśmie tym Pani Helena Milewska-Rzaniak podniosła, iż dokumentacja projektowa nie przewiduje wykonania zjazdu oraz obniżenia progu celem udogodnionego dojazdu na działkę nr 660/1, co znacznie utrudni skarżącej korzystanie z tej nieruchomości.

Organ odwoławczy, działając na podstawie art. 64 § 2 *Kpa*, pismem z dnia 14 maja 2013 r., znak: BOII-2mm/10-772-188-637/11/12/13, wezwał Panią Helenę Milewską – Rzaniak do usunięcia, w terminie 7 dni od dnia doręczenia niniejszego wezwania, braku formalnego ww. pisma z dnia 11 kwietnia 2013 r., poprzez jednoznaczne określenie jej żądania, w drodze jednoznacznego

wskazania charakteru prawnego wniesionego podania ze wskazaniem przepisu lub przepisów *Kpa*, w oparciu o które żąda skarżąca określonych działań od organu odwoławczego.

W odpowiedzi na ww. wezwanie organu odwoławczego z dnia 14 maja 2013 r. Pani Helena Milewska-Rzaniak wskazała, iż jej pismo z dnia 11 kwietnia 2013 r. stanowi skargę złożoną w trybie art. 227 *Kpa* na Dyrektora Zachodniopomorskiego Zarządu Dróg Wojewódzkich w Koszalinie oraz Wojewodę Zachodniopomorskiego.

Skarżąca podniosła, iż wielomiesięczna korespondencja z Zachodniopomorskim Zarządem Dróg Wojewódzkich w Koszalinie oraz Wojewodą Zachodniopomorskim nie doprowadziła do usunięcia kolizji, a wręcz niedorzeczności przy projektowaniu zatoki autobusowej wzdłuż jej nieruchomości objętej zakresem przedmiotowego zamierzenia inwestycyjnego. Zdaniem skarżącej planowana budowa zatoki autobusowej uniemożliwi jej wjazd na jej nieruchomość, choćby przez sam fakt jej wysokiego progu. Jak wskazała skarżąca aby mogła mieć dostęp do rzeczonyj nieruchomości musi sama ponieść bardzo wysokie koszty finansowe związane z projektem z i budową rzeczonyj zjazdu na tą działkę.

W tym miejscu wyjaśnić należy, iż zgodnie z orzecznictwem sądowoadministracyjnym (vide: wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 8 listopada 2005 r., sygn. akt I SA/Wa 1742/04, LEX nr 19883), „stosownie do przepisu art. 234 pkt 1 *Kpa* skarga złożona przez stronę w sprawie, w której toczy się postępowanie administracyjne, podlega rozpatrzeniu w toku postępowania, zgodnie z przepisami kodeksu. Oznacza to, że skarga wniesiona w związku z treścią decyzji organu pierwszej instancji, w terminie przewidzianym w ustawie do złożenia odwołania, podlega rozpatrzeniu jako odwołanie od tej decyzji”.

Biorąc pod uwagę fakt, że zarówno skarga Pani Heleny Milewskiej-Rzaniak z dnia 11 kwietnia 2013 r., uzupełniona pismem z dnia 27 maja 2013 r. jak i pismo Pana Mieczysława Szeląga zostały złożone po upływie terminu do wniesienia odwołania od decyzji Wojewody Zachodniopomorskiego, nie mogły zostać potraktowane jako odwołania i jako odwołania rozpatrzone, niemniej organ badając zgodność z prawem zaskarżonej decyzji wziął pod uwagę zarzuty zawarte w ww. pismach Pani Heleny Milewskiej-Rzaniak oraz Pana Mieczysława Szeląga i odniósł się do nich w uzasadnieniu niniejszej decyzji, mając na uwadze treść art. 234 *Kpa*.

Odwołanie Pani Marii Szeląg wniesiono w terminie.

Organ odwoławczy zważył, co następuje.

W tym miejscu należy wyjaśnić, że na mocy § 1 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 21 listopada 2011 r. w sprawie utworzenia Ministerstwa Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej (Dz. U. Nr 250, poz. 1503), Ministerstwo Infrastruktury, z dniem 18 listopada 2011 r., uległo przekształceniu w Ministerstwo Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej.

Dalej należy wyjaśnić, że na mocy § 1 ust. 1 oraz § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 27 listopada 2013 r. w sprawie utworzenia Ministerstwa Infrastruktury i Rozwoju oraz zniesienia Ministerstwa Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej (Dz. U. z 2013 r., poz. 1390), z dniem 27 listopada 2013 r. utworzone zostało Ministerstwo Infrastruktury i Rozwoju w drodze przekształcenia dotychczasowego Ministerstwa Rozwoju Regionalnego, oraz zniesione zostało Ministerstwo Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej.

W myśl § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 27 listopada 2013 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Infrastruktury i Rozwoju (Dz. U. z 2013 r., poz. 1391) organ ten kieruje działem administracji rządowej budownictwo, lokalne planowanie i zagospodarowanie przestrzenne oraz mieszkalnictwo.

Zgodnie zaś z art. 11g ust. 1 pkt 2 *specustawy drogowej*, minister właściwy do spraw budownictwa, lokalnego planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa jest organem wyższego stopnia, do którego służy odwołanie od wydanej przez wojewodę decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej.

W związku z powyższym, organem właściwym do rozpatrzenia odwołania Pani Marii Szelağ od *decyzji Wojewody Zachodniopomorskiego* jest obecnie Minister Infrastruktury i Rozwoju, zwany dalej „Ministrem”.

W tym miejscu należy wskazać, iż kompetencje organu odwoławczego obejmują zarówno korygowanie wad prawnych decyzji organu I instancji, polegających na niewłaściwym zastosowaniu przepisu prawa materialnego, bądź postępowania administracyjnego, jak i wad polegających na niewłaściwej ocenie okoliczności faktycznych.

Zgodnie z ogólnie przyjętą zasadą organy administracyjne powinny działać wnikliwie, prowadząc wyczerpujące postępowanie dowodowe w celu uzyskania prawdy obiektywnej, a fakty istotne dla podjęcia rozstrzygnięcia powinny zostać w miarę możliwości bezsprzecznie ustalone. Obowiązek ten wynika z art. 7 i 77 *Kpa*. Dlatego też trafność rozstrzygnięcia w każdym indywidualnym przypadku wymaga szczegółowego zbadania i rozważenia wszelkich argumentów, które stanowiłyby podstawę do przyjęcia określonego stanowiska. Wydając decyzję, organ zobowiązany jest do przestrzegania przepisów *Kpa*, a przede wszystkim do podejmowania wszelkich kroków niezbędnych do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego.

Minister w trakcie przeprowadzonego postępowania odwoławczego, rozpatrzył ponownie wniosek *inwestora* o wydanie przedmiotowej decyzji, przeanalizował materiał dowodowy zgromadzony przez Wojewodę Zachodniopomorskiego, zbadał poprawność postępowania organu I instancji oraz poprawność wydanej przez niego *decyzji Wojewody Zachodniopomorskiego*, jak również rozpatrzył zarzuty podniesione w odwołaniu.

Zgodnie z art. 11a ust. 1 *specustawy drogowej*, z wnioskiem o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację przedmiotowej inwestycji wystąpił do Wojewody Zachodniopomorskiego Zarząd Województwa Zachodniopomorskiego, reprezentowany przez Pana Ryszarda Kowalskiego przedstawiciela Pracowni Projektowej Dróg i Mostów „DIM”.

Przed złożeniem wniosku *inwestor*, zgodnie z art. 11b ust. 1 *specustawy drogowej*, uzyskał następujące opinie:

- Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego, wyrażoną w postanowieniu z dnia 20 lipca 2010 r., znak: WPR.II.MLS.7334-59/10,
- Burmistrza Gminy Nowe Warpno z dnia 29 lipca 2010 r., znak: BUA 7321/27/2010.

Ponadto pismem z dnia 7 lipca 2010 r., znak: DIM-II-D/202/07/2010 oraz pismem z dnia 7 lipca 2010 r., znak: DIM-II-D/203/07/2010, *inwestor* wystąpił o opinię Burmistrza Miasta i Gminy Police oraz Zarządu Powiatu Polickiego, jednak w ustawowym terminie 14 dni nie wydano stosownych opinii. Zgodnie zaś z art. 11b ust. 2 *specustawy drogowej* nie wydanie takiej opinii, w terminie 14 dni od dnia zwrócenia się przez właściwego zarządcę drogi o jej wyrażenie, traktuje się jako brak zastrzeżeń do wniosku.

Zgodnie z art. 11d ust. 1 pkt 1, 2, 3 i 4 *specustawy drogowej*, do wniosku załączono mapę w skali 1:500, na której przedstawiono proponowany przebieg drogi, z zaznaczeniem terenu niezbędnego dla obiektów budowlanych oraz istniejące uzbrojenie terenu. Ponadto dołączono analizę powiązania projektowanej drogi z innymi drogami publicznymi, mapy zawierające projekty podziałów nieruchomości oraz określono zmiany w dotychczasowej infrastrukturze zagospodarowania terenu.

Zgodnie z art. 11d ust. 1 pkt 5 *specustawy drogowej*, do wniosku o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej *inwestor* dołączył projekt budowlany wraz z opiniami, uzgodnieniami, pozwoleniami oraz dokumentami wymaganymi przepisami szczególnymi. Projekt został wykonany i sprawdzony przez osoby spełniające warunki, o których mowa w art. 12 ust. 7 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane (Dz. U. z 2010 r. Nr 243, poz. 1623, z późn. zm). Zgodnie z art. 20 ust. 4 tej ustawy, do projektu dołączono oświadczenia projektantów i sprawdzających o sporządzeniu projektu zgodnie z obowiązującymi przepisami oraz zasadami wiedzy technicznej.

Przedmiotowy projekt budowlany jest zgodny z decyzją Burmistrza Miasta i Gminy Police z dnia 27 października 2010 r., znak: OŚ.BS-7624/47/09, stwierdzającą brak potrzeby przeprowadzenia

oceny oddziaływania na środowisko dla przedsięwzięcia pn.: „Przebudowa drogi wojewódzkiej nr 114 na odcinku Trzebież – Police”, zwaną dalej „*decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach*”.

Po dokonaniu analizy przedłożonego przez *inwestora* projektu budowlanego, *Minister* stwierdził, że jest on zgodny z art. 34 ust. 2 i ust. 3 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane (Dz. U. z 2013 r., poz. 1409, z późn. zm.), zwanej dalej „*ustawą Prawo budowlane*”, oraz z rozporządzeniem Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej z dnia 25 kwietnia 2012 r. w sprawie szczegółowego zakresu i formy projektu budowlanego (Dz. U. z 2012 r., poz. 462, z późn. zm.).

Zgodnie z art. 11d ust. 1 pkt 8 *specustawy drogowej*, *inwestor* załączył do wniosku także opinie:

- Zachodniopomorskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków, wyrażoną w postanowieniu z dnia 20 lipca 2010 r., znak: Z. Arch.-4171/PO/14/MS/2010,
- PKP Polskie Koleje Państwowe S.A. z dnia 11 sierpnia 2010 r., znak: N13Ile-052/6/10,
- Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Szczecinie, wyrażoną w postanowieniu z dnia 18 stycznia 2011 r., znak: NU-5026-55-3/2010/jw.,
- Dyrektora Regionalnej Dyrekcji Lasów Państwowych w Szczecinie z dnia 20 września 2010 r., znak: ZZ-21202-13/10.

Planowana inwestycja zlokalizowana jest poza pasem technicznym i ochronnym morskich portów i przystani, nie znajduje się w obszarze miejscowości uzdrowiskowych ani terenów górniczych, co powoduje, że w przedmiotowej sprawie nie są wymagane opinie dyrektora właściwego urzędu morskiego, ministra właściwego do spraw zdrowia ani właściwego organu nadzoru górniczego.

Do wniosku *inwestor* dołączył również wymagane przepisami odrębnymi akty administracyjne:

- *decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach*,
- *decyzję* Starosty Polickiego z dnia 8 sierpnia 2011 r., znak: SR.BW.6224-31/10, o pozwoleniu wodno-prawnym na wykonanie urządzeń wodnych w ramach planowanej inwestycji.

Analizując złożony przez *inwestora* wniosek z dnia 18 lipca 2011 r., *Minister* uznał, że zawiera on elementy wskazane w art. 11b oraz art. 11d ust. 1 *specustawy drogowej*.

Następnie organ odwoławczy poddał kontroli przeprowadzone przez Wojewodę Zachodniopomorskiego postępowanie w sprawie wydania decyzji o zezwoleniu na realizację ww. przedsięwzięcia i stwierdził, co następuje.

W ocenie organu drugiej instancji Wojewoda Zachodniopomorski prawidłowo poinformował strony o wszczętym postępowaniu, podał jego podstawę prawną, pouczył o prawie do składania wniosków, uwag i zastrzeżeń, a zatem należycie i wyczerpująco poinformował strony o okolicznościach faktycznych i prawnych, będących przedmiotem postępowania administracyjnego, które mogły mieć wpływ na ustalenie ich praw i obowiązków.

Wojewoda Zachodniopomorski, pismem z dnia 18 sierpnia 2011 r., znak: I.1.7820.50-1.11.JO, zawiadomił wnioskodawcę oraz właścicieli i użytkowników wieczystych nieruchomości objętych wnioskiem o wszczęciu postępowania w sprawie wydania decyzji o zezwoleniu na realizację przedmiotowej inwestycji.

Pozostałe strony postępowania zostały poinformowane o powyższym w drodze obwieszczeń:

- w Zachodniopomorskim Urzędzie Wojewódzkim w Szczecinie w dniach od 18 sierpnia do 15 września 2011 r.;
- w Urzędzie Gminy Nowe Warpno w dniach od 24 sierpnia do 7 września 2011 r. oraz na stronie internetowej tego urzędu w dniu 23 sierpnia 2011 r.;
- w Urzędzie Miejskim w Policach w dniach od 24 sierpnia do 6 września 2011 r. oraz na stronie internetowej tego urzędu w dniu 24 sierpnia 2011 r.;
- w prasie lokalnej – szczecińskie wydanie „Gazety Wyborczej” z dnia 24 sierpnia 2011 r.

W przedmiotowym obwieszczeniu organ pierwszej instancji poinformował strony o miejscu, gdzie strony lub ich pełnomocnicy mogą zapoznać się z dokumentacją dotyczącą inwestycji oraz o możliwości składania uwag i wniosków.

W toku postępowania przed organem I instancji, swoje zastrzeżenia co do przebiegu przedmiotowej inwestycji, w dniu 29 sierpnia 2011 r. w siedzibie Zachodniopomorskiego Urzędu Wojewódzkiego w Szczecinie, wniosła Pani Helena Milewska-Rzaniak.

Wojewoda Zachodniopomorski przekazał ww. stanowisko *inwestorowi* przy piśmie z dnia 31 sierpnia 2011 r., znak: I.1.7820.50-6.11.JO, do którego *inwestor* ustosunkował się przed wydaniem zaskarżonej decyzji.

Uznając, że zebrany w sprawie materiał dowodowy pozwala na wydanie rozstrzygnięcia, Wojewoda Zachodniopomorski wydał w dniu 16 września 2011 r. decyzję Nr 18/2011, znak: I-1.7820.50-7.11 [JO] o zezwoleniu na realizację przedmiotowej inwestycji drogowej. Nadając przedmiotowej decyzji rygor natychmiastowej wykonalności Wojewoda Zachodniopomorski podzielił argumenty przedstawione przez *inwestora*.

W uzasadnieniu kontrolowanej decyzji organ I instancji, mając na względzie opinie przedstawioną przez *inwestora*, ustosunkował się do zarzutów i wniosków Pani Heleny Milewskiej-Rzaniak.

Zgodnie z art. 11f ust. 3 *specustawy drogowej*, Wojewoda Zachodniopomorski doręczył ww. decyzję wnioskodawcy oraz zawiadomił o jej wydaniu pozostałe strony w drodze obwieszczeń w urzędzie wojewódzkim oraz w urzędach gmin właściwych ze względu na przebieg drogi, na stronach internetowych tych gmin, a także w prasie lokalnej.

W aktach sprawy znajdują się dowody potwierdzające obwieszczenie o wydaniu przedmiotowej decyzji:

- w Zachodniopomorskim Urzędzie Wojewódzkim w Szczecinie w dniach od 26 września do 7 listopada 2011 r.,
- w Urzędzie Gminy Nowe Warpno w dniach od 4 października do 2 listopada 2011 r. oraz na stronie internetowej tego urzędu w dniu 3 października 2010 r.,
- w Urzędzie Miejskim w Policach w dniach od 11 października 2011 r. do dnia 17 lutego 2012 r. oraz na stronie internetowej tego urzędu od dnia 14 października 2010 r.,
- w prasie lokalnej – szczecińskie wydanie „Gazety Wyborczej” z dnia 30 września 2011 r.

Dotychczasowych właścicieli i użytkowników wieczystych nieruchomości objętych *decyzją Wojewody Zachodniopomorskiego* organ pierwszej instancji poinformował o wydaniu decyzji w drodze zawiadomień wysłanych na adresy wskazane w katastrze nieruchomości.

W zawiadomieniach oraz w obwieszczeniu zamieszczono, zgodnie z art. 11f ust. 4 *specustawy drogowej*, informację o miejscu, w którym strony mogą zapoznać się z treścią decyzji.

Analizując powyższą *decyzję Wojewody Zachodniopomorskiego* organ odwoławczy zważył, co następuje.

Na wstępie zaznaczyć należy, że kontrolowana decyzja czyni zadość wymogom określonym w art. 11f ust. 1 *specustawy drogowej*, zawiera bowiem wszystkie niezbędne elementy określone w tym przepisie. Decyzja zawiera wymagania dotyczące powiązania drogi z innymi drogami publicznymi oraz określenie linii rozgraniczających teren inwestycji (mapa w skali 1:500, stanowiąca element Projektu Zagospodarowania Terenu, będącego częścią Projektu Budowlanego, stanowiącego integralną część decyzji). Decyzja zawiera także zatwierdzenie podziału nieruchomości (mapy z projektem podziału są załącznikami stanowiącymi integralną część decyzji). W decyzji określono także warunki wynikające z potrzeb ochrony środowiska, ochrony zabytków i dóbr kultury współczesnej oraz potrzeb obronności państwa, a także określono wymagania dotyczące ochrony uzasadnionych interesów osób trzecich.

Ponadto, na mocy przedmiotowej decyzji, zatwierdzono projekt budowlany, będący załącznikiem do zaskarżonej decyzji, stanowiącym jej integralną część.

Po zapoznaniu się ze zgromadzonym materiałem dowodowym organ II instancji stwierdził, iż wydana decyzja wymaga dokonania korekty merytoryczno – reformacyjnej.

Minister uznał za niewystarczające zapisy *decyzji Wojewody Zachodniopomorskiego* dotyczące zatwierdzenia podziałów nieruchomości.

Po pierwsze, wskazać należy, iż na stronie 5 *decyzji Wojewody Zachodniopomorskiego*, organ I instancji orzekł o „zatwierdzeniu projektu podziału nieruchomości”. Powyższe stwierdzenie jest nieprawidłowe, bowiem art. 11f ust. 1 pkt 5 *specustawy drogowej* stanowi, że decyzja o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej zawiera w szczególności zatwierdzenie podziału nieruchomości, a nie zatwierdzenie projektu podziału nieruchomości. Stwierdzić zatem należy, że wskazane wyżej rozstrzygnięcie pozostaje w sprzeczności z przepisami *specustawy drogowej*. Zgodnie bowiem z art. 11d ust. 1 pkt 3 *specustawy drogowej*, inwestor w przypadku, gdy istnieje konieczność ewidencyjnego wyodrębnienia z dotychczasowej nieruchomości tej jej części, która znalazła się w obszarze projektowanej drogi publicznej wyznaczonym liniami rozgraniczającymi, obowiązany jest dołączyć do wniosku o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej mapy zawierające projekty podziału nieruchomości, sporządzone zgodnie z odrębnymi przepisami. Natomiast organ wydający decyzję o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej, zgodnie z art. 11f ust. 1 pkt 5 *specustawy drogowej*, obowiązany jest wydać rozstrzygnięcie w przedmiocie zatwierdzenia podziału nieruchomości przedstawionego na mapach załączonych do wniosku o jej wydanie, a nie zatwierdzenia projektu podziału nieruchomości. Rozstrzygnięcie to zastępuje decyzję o zatwierdzeniu podziału nieruchomości, a mapy z projektem podziału nieruchomości po wydaniu decyzji stają się dokumentowym źródłem wprowadzania stosownych zmian ewidencyjnych gruntów i budynków oraz do księgi wieczystej prowadzonej dla dotychczasowej nieruchomości.

Po drugie, *Wojewoda Zachodniopomorski* nie wskazał także w sentencji *decyzji Wojewody Zachodniopomorskiego*, iż mapy z projektami podziałów nieruchomości oraz wykazy zmian gruntowych i wykazy zmian danych ewidencyjnych stanowią załącznik do *decyzji Wojewody Zachodniopomorskiego*, mimo że z przesłanych przez organ pierwszej instancji map z projektami podziałów nieruchomości wynika, iż zostały one zatwierdzone przez organ I instancji jako załącznik do *decyzji Wojewody Zachodniopomorskiego*.

Co więcej, analizując *decyzję Wojewody Zachodniopomorskiego* *Minister* dostrzegł, iż organ I instancji nieprecyzyjnie wskazał nieruchomości lub ich części, które staną się własnością *Województwa Zachodniopomorskiego* z dniem, w którym decyzja o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej stała się ostateczna. Zgodnie bowiem z art. 11f ust. 1 pkt 6 *specustawy drogowej* decyzja o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej zawiera m.in. oznaczenie nieruchomości lub ich części, według katastru nieruchomości, które stają się własnością Skarbu Państwa lub właściwej jednostki samorządu terytorialnego.

Natomiast organ pierwszej instancji, na stronie 11, wskazał jedynie, że nieruchomości lub ich części, przeznaczone pod pas drogowy dla przedmiotowej inwestycji wyróżnione w powyższej tabeli, nie będące własnością *Województwa Zachodniopomorskiego*, stają się nią z mocy prawa. Za niewystarczający należy uznać ww. zapis zaskarżonej *decyzji Wojewody Zachodniopomorskiego*, który o jednym z ważniejszych skutków prawnych decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej orzeka w sposób niejednoznaczny, dorozumiany.

Analizując dalej zaskarżoną *decyzję Wojewody Zachodniopomorskiego* organ II instancji zauważył również, iż na stronach 10 i 11 tego rozstrzygnięcia organ I instancji zamieścił informacje w zakresie wykonania obowiązku, o którym mowa w art. 11f ust. 1 pkt 8 lit. g *specustawy drogowej* wynikające z art. 124 ust. 4-8 i art. 124a przepisy ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2010 r. Nr 102, poz. 651, z późn. zm.) w związku z art. 11f ust. 2 *specustawy drogowej* oraz informację wynikającą z dyspozycji art. 12 ust. 3 *specustawy drogowej*.

W ocenie organu II instancji zamieszczenie tych informacji w sentencji decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej jest niezasadne, gdyż wynikają one z powszechnie obowiązującego prawa i nie stanowią one treści orzeczniczej decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej.

Mając na uwadze opisane powyżej niekonsekwencje w strukturze *decyzji Wojewody Zachodniopomorskiego*, oraz w celu uzyskania spójności omawianego rozstrzygnięcia, działając na podstawie przepisu art. 138 § 1 pkt 2 *Kpa*, w punkcie I niniejszej decyzji, *Minister* uchylił w sentencji zaskarżonej decyzji znajdujący się na str. 1 zapis dotyczący zezwolenia *inwestorowi* na realizację przedmiotowej inwestycji drogowej, znajdującą się na stronie 9, tabelę pn. „**Działki przeznaczone pod w/w inwestycję bez podziałów Część I - Trzebież – Jasienica**”, znajdującą się na stronach 9-10, tabelę pn. „**Działki przeznaczone pod w/w inwestycję bez podziałów Część II – Jasienica - Police**”, jak również nieprawidłowy zapis stanowiący o zatwierdzeniu „projektu podziału nieruchomości”, a także znajdujący się na stronach 10 i 11, zapis stanowiący treść pkt 1, 2, 3, 4 i 5, orzekając w tym zakresie o ustaleniu, w miejsce uchyleń, zapisu czyniącego zadość dyspozycji art. 11f ust. 1 pkt 5 *specustawy drogowej*, stanowiącego o zatwierdzeniu „podziału nieruchomości”, oraz zapisów określających podziały nieruchomości zatwierdzanych niniejszą decyzją, a także zapisów wskazujących jednocześnie, że mapy z projektami podziałów nieruchomości oraz wykazy zmian ewidencyjnych stanowią załącznik do *decyzji Wojewody Zachodniopomorskiego*.

Analizując następnie projekt budowlany zatwierdzony zaskarżoną *decyzją Wojewody Zachodniopomorskiego Minister* stwierdził, iż działki nr 369, 502/2, 502/4, z obrębu Police 1, oraz działka nr 1097/6 z obrębu Police 2 stanowiące istniejący pas drogowy drogi wojewódzkiej Nr 114 zostały objęte jedynie w części zakresem przedmiotowej inwestycji drogowej. Powyższego faktu nie odzwierciedlały jednak ani wnioski *inwestora*, ani załącznik mapowy do *decyzji Wojewody Zachodniopomorskiego*, na którym ustalono linie rozgraniczające teren inwestycji - choć mapa ta nie odpowiada wymogowi określonymu w art. 11d ust. 1 pkt 1 *specustawy drogowej*.

W tym miejscu należy zauważyć, że na gruncie *specustawy drogowej* linie rozgraniczające teren inwestycji powinny obejmować teren, który przeznaczony jest pod pas drogowy projektowanej drogi. Zakres zajęcia tego terenu wynika z kolei z projektu budowlanego, który jest niezbędnym elementem wniosku o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej, a następnie stanowi integralną część tej decyzji, jako jeden z załączników.

Z *decyzji Wojewody Zachodniopomorskiego* nie wynika, by zakres terytorialny przedmiotowego przedsięwzięcia – w zakresie działek nr 369, 502/2, 502/4, z obrębu Police 1, oraz działka nr 1097/6 z obrębu Police 2 - został jednolicie określony. Przy czym podkreślić należy, iż wspomniana powyżej rozbieżność była efektem błędów polegających na braku wyznaczenia linii rozgraniczających teren inwestycji w zakresie ww. działek drogowych.

Stwierdzić w tym miejscu należy, iż zgodnie z art. 12 ust. 2 *specustawy drogowej*, linie rozgraniczające teren ustalone decyzją o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej stanowią linie podziału nieruchomości. Stąd też, o ile w pasie wydzielonym liniami rozgraniczającymi teren znajduje się część nieruchomości, linie rozgraniczające stanowią linie podziału nieruchomości i dla tej sytuacji art. 12 ust. 1 *specustawy drogowej* stanowi podstawę do zatwierdzenia tego podziału. Artykuł 11f ust. 1 pkt 5 *specustawy drogowej* przewiduje w takiej sytuacji konieczność zawarcia w decyzji rozstrzygnięcia o zatwierdzeniu podziału nieruchomości dokonywanego w odniesieniu do nieruchomości usytuowanej na terenie objętym liniami rozgraniczającymi (vide: wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 29 kwietnia 2010 r. sygn. akt IV SA/Wa 1968/09).

Należy zauważyć, iż przepisy *specustawy drogowej* są w tej kwestii jednoznaczne, a wykładnia przepisu art. 12 ust. 2 nie nasuwa jakichkolwiek wątpliwości co do skutków prawnych związanych z przebiegiem linii rozgraniczających teren inwestycji. Orzeczenie o zatwierdzeniu podziału nieruchomości jest zatem obowiązkowym elementem decyzji, jeżeli w liniach rozgraniczających projektowanej drogi publicznej ujęte zostaną części powierzchni nieruchomości niewyodrębnione dotychczas ewidencyjnie w osobne działki gruntu. W takim przypadku istnieje bowiem konieczność ewidencyjnego oddzielenia części nieruchomości objętej zamiarem zrealizowania na niej inwestycji od pozostałej jej powierzchni. Powyższe jest niezbędne również z uwagi na obowiązek odzwierciedlenia w odpowiednich rejestrach zaistniałych na nieruchomościach zmian stanu faktycznego i prawnego, wynikających z realizacji na tychże gruntach określonej inwestycji drogowej.